

پیش‌بینی امنیت روانی فرزندان از طریق سبک‌های تربیتی والدین

سحر عزیزی ارشد^۱، زینب کریمی^۲، دلنیا سلطان‌پور^{۳*}

^۱ کارشناس ارشد، گروه مدیریت آموزشی، موسسه آموزش عالی میعاد، مهاباد، ایران

^۲ کارشناس، گروه علوم تربیتی، دانشگاه فرهنگیان، ارومیه، ایران

^۳ کارشناسی ارشد، گروه روانشناسی تربیتی، واحد مهاباد، دانشگاه آزاد اسلامی، مهاباد، ایران (نویسنده مسئول)

چکیده

هدف از تحقیق حاضر پیش‌بینی امنیت روانی فرزندان از طریق سبک‌های تربیتی والدین بود. این تحقیق از لحاظ هدف کاربردی و براساس گردآوری داده‌ها توصیفی-همبستگی بوده است که به‌صورت پیمایشی انجام‌گرفته است. جامعه آماری شامل کلیه دانش‌آموزان مقطع متوسطه اول و والدین آن‌ها در شهرستان مهاباد بوده است. بر اساس نمونه‌گیری خوشه‌ای در دسترس ۱۷۵ دانش‌آموز و ۱۷۵ نفر از والدین آن‌ها در تحقیق حاضر شرکت نمودند. ابزار گردآوری داده‌ها پرسشنامه استاندارد بامیرند (۱۹۷۳) برای سبک‌های تربیتی والدین و پرسشنامه استاندارد امنیت روانی مزلو (۲۰۰۴) بود. روایی آن در تحقیق حاضر توسط چند نفر از اساتید و متخصصان تأیید گردید و پایایی پرسشنامه بر اساس ضریب آلفای کرونباخ موردقبول واقع شد. تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از آزمون‌های ضریب همبستگی پیرسون و تحلیل رگرسیون در نرم‌افزار SPSS24 با سطح خطای ۰/۰۵ انجام شد. نتایج نشان داد که ضریب همبستگی بین سبک تربیتی آزاد‌گذاری، استبدادی و اقتدار منطقی والدین با امنیت روانی کودکان به ترتیب ۰/۲۴۵، ۰/۳۵۱- و ۰/۵۸۹ با سطح معنی‌داری کمتر از ۰/۰۵ محاسبه شده است. همچنین سه سبک آزاد‌گذاری، استبدادی و اقتدار منطقی مجموعاً ۵۵ درصد از واریانس امنیت روانی دانش‌آموزان را تبیین کردند. همچنین نتایج تحلیل رگرسیون نشان داد که سبک استبدادی به‌صورت منفی و سبک اقتدار منطقی به‌صورت مثبت می‌توانند پیش‌بینی‌کننده امنیت روانی دانش‌آموزان باشند.

واژه‌های کلیدی: امنیت روانی، سبک تربیتی، استبدادی، اقتدار منطقی، آزاد‌گذاری

مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی

دوره ۶، شماره ۲، تابستان ۱۳۹۹، صفحات ۸۶-۷۷